

til sine de Anstuelser, der ere udtalte i den tidlige Kommissions Arbejde, snart fremstillede nye, og fra den tidlige Kommissions afvigende, Opfattelser. Alt nuværende Kommission ikke blot har bygget sit Arbejde paa den tidligere Kommissions som Grundlag, men i mangfoldige og væsentlige Punkter har sluttet sig til dens Opfattelse, saaat den nuværende Kommissions Arbejde i Sandhed kan siges at være en Fortsættelse og videre Udførelse af den ældre Kommissions Arbejde, vil lettelig sees ved at sammenholde det ældre foreløbige Udkast med det nu endelig til Ministeriet indsendte. Og ligesom det er Kommissionen kjært at kunne udtale dette, saaledes erkjender Kommissionen ogsaa med Glæde, at den til de efterfølgende Bemærkninger til dens Straffelovudkast har fundet væsentlige Bidrag i de af den tidligere Kommission afgivne Motiver til sammes foreløbige Udkast, saaat vort Arbejde ogsaa i denne Henseende maa betragtes ikke som noget heelt nyt men væsentlig som en Sammenarbejden af hiin ældre Kommissions og vore egne Betragtninger.

Alt paa dette første Punkt i de almindelige Bemærkninger til Straffelovudkastet maa vi dog berøre en forstjellig Opfattelse. Den tidligere Kommission synes at have meent, at det vilde være rigtigst i en særlig, samtidig med Straffeloven udkommende, Lov om Indførelse af Straffeloven, at optage Bestemmelser deels om Straffelovens Omraade i Henseende til sammes Stof eller de Forhold, der omfattes af dens Straffebestemmelser, deels om Straffelovens Ikrasttræden, dens Anvendelse paa tidligere begaaede strafbare Handlinger og Ophævelsen af ældre Lovbestemmelser. Den nuværende Kommission har derimod troet, at det vilde være naturligt og simplest, ligesom det formeentlig er stemmende med den Regel, der er fulgt i andre større Lovarbejder fra den senere Tid, at optage det Fornødne i disse Henseender i selve Straffeloven og da væsentligst i et sidste Tillægskapitel. Forsaaibit den tidligere Kommission fremdeles synes at være gaaet ud fra den Forudsætning, at den nye almindelige Straffelov ikke skulde træde i Kraft, forinden den i Grundloven bebudede Omordning af den criminelle Retspleie har fundet

Sted, har nuværende Kommission, — ganske bortseet fra hvorvidt det overhovedet vilde være rigtigst at udflyde Straffelovgivningens Reform, indtil Gjennemførelse af Retspleiens Reform, uden Hensyn til at denne sidste mulig kunde lade vente paa sig i nogle Aar endnu —, troet, at den ialtsald, efter Alt hvad der foreligger, ikke ved sit Arbejde kunde gaae ud fra hiin Forudsætning. Saameget mere har man da ogsaa meent, at man ved Affattelsen af Straffelovudkastet kunde og burde opgibe den af den tidligere Kommission fra først af paatænkte, men senere igjen forladte, Tredeling af de strafbare Handlinger, — en Delling, som det iøvrigt vilde være forbundet baade med Vanstuelighed og paa mange Steder med en ikke heldig Sondring af Stoffet at gennemføre. Ligesom det derhos vistnok med god Føie af den tidligere Kommission er erindret, at det overhovedet er tvivlsomt, om den igjennem Afstillelsen af de strafbare Handlinger i 3 Klasser tilsigtede Betegnelse af, hvilke Forbrydelsessager der skulde afgjøres paa den ene eller paa den anden Maade, ikke nærmest maa være Gjenstand for de Love, hvorved Strafferetspleien bliver at ordne, saaledes kan det formeentlig heller ikke betragtes som noget Givet, at der, saaledes som den ældre Kommission synes at have tænkt sig det, ved Strafferetspleiens Omordning vil blive en Tredeling af criminelle Domstole. Om man iøvrigt end, efter det Anførte, har meent i formel Henseende ikke at burde eller at kunne indrette Straffeloven efter en forventet Ordning af Strafferetspleien, er dermed dog ingenlunde ubesluttet, at man jo under Udarbejdelsen af Straffelovudkastet stadig har havt for Øie, at Anvendelsen af den nye Straffelov i en nær Fremtid maa antages for en væsentlig Deel at skulle skee af Rævningeretter og i det Hele af criminelle Domstole efter principielt forandrede Regler for Strafferetspleien. Ikke blot paa Affattelsen af Lovudkastet i sin Almindelighed saavel som af mange enkelte Bestemmelser, men ogsaa med Hensyn til det reelle Indhold af enkelte Bestemmelser har denne Betragtning været sin Indflydelse, hvilket der i det Efterfølgende vil være Leilighed til nærmere at paavise.